

عملیات اسرائیل در غزه مثل نازی ها

سخنرانی نماینده یهودی پارلمان انگلستان

دوشنبه 30 دی 1387 [2009.01.19]

جرالد کوفمن

من در خانواده یهودی متعصب و صهیونیست بزرگ شده ام. در قفسه ای در آشپزخانه مان جعبه کوچکی بود که روی آن نوشته شده بود "سرمایه ملی یهود"، که سکه هایمان را برای کمک به ساخته شدن اولین ساختمان های یهودیان در فلسطین در داخل آن جعبه می ریختیم.

اولین بار در سال 1961 به اسرائیل رفتم و بعد از آن بارها به آنجا سر زدم. خانواده و دوستان من در اسرائیل هستند. یکی از آنها در جنگ های سال 1956، 1967 و 1973 شرکت کرده و در دو جنگ مجروح شده است. سنجاق کراواتی زده ام، جایزه اوست که به من هدیه اش کرده است.

من با اکثر نخست وزیران اسرائیل آشنا بودم، حتی با اولین شان دیوید بن گوریون. گلدا مایر با من دوست بود، همینطور ایگال الون، معاون نخست وزیر که بعنوان فرمانده در جنگ استقلال اسرائیل در سال 1947، در نقب پیروز شد.

پدر و مادرم از لهستان فرار کردند و به انگلستان پناهنده شدند. اکثر اعضای خانواده ما در هولوکاست نازی ها به قتل رسیدند. مادر بزرگم در بستر بیماری بود که نازی ها به اتاقش در استاشوف آمدند. یک سرباز آلمانی به او در بستر بیماری شلیک کرد.

مادربزرگ من برای این کشته نشد تا سرپوشی باشد برای قتل مادر بزرگ های فلسطینی در غزه توسط سربازان اسرائیل. دولت فعلی اسرائیل، بدون دلیل و از سلاخی شدن و نسل کشی یهودیان در هولوکاست استفاده می کند تا قتل هایی که در غزه انجام داده است را توجیه کند. معنی این کار این است که جان یهودیان با ارزش است و جان فلسطینی ها بحساب نمی آید.

چند روز پیش در اسکای نیوز از سخنگوی ارتش اسرائیل، سرگرد لیووویچ، درباره کشته شدن 800 فلسطینی- آن زمان این تعداد به هزار نرسیده بود- توسط ارتش اسرائیل پرسیدند. او فوراً جواب داد که 500 نفرشان نظامی بودند.

فقط یک نازی چنین جوابی می دهد. حدس می زدم تعداد یهودیانی که در گتو های ورشو برای جانشان می جنگیدند، بعنوان نظامی اهمیت نداشته باشد.

وزیر امور خارجه اسرائیل، تزیبی لیونی، اعلام کرده است که با حماس وارد مذاکره نمی شود زیرا آنها تروریست هستند. پدر تزیبی لیونی، ایتان لیونی است که رئیس عملیات تروریستی گروه ایرگون زای لیومی بود که انفجار در هتل کینگ دیوید در اورشلیم را طراحی کرد که طی آن 91 نفر کشته شدند که چهار نفرشان یهودی بودند.

اسرائیل از بطن تروریسم یهود بوجود آمده است. تروریست های یهودی دو افسر انگلیسی را به دار آویختند و بعنوان طعمه از آنها استفاده کردند. ایرگون در کنار گروه اشترن، در سال 1948 در روستای دیر یاسین، 254 فلسطینی را قتل عام کردند. دولت امروز اسرائیل می گوید اگر شرایط مناسبی فراهم شد با گروه فتح و رئیس جمهور فلسطین، محمود عباس، وارد مذاکره می شود. دیگر برای این کار دیر شده است. آنها باید با رهبر قبلی فتح، یاسر عرفات، که دوست من هم بود، وارد مذاکره می شدند. در عوض او را در سنگری در رام الله که من هم به دیدارش رفتم، زندانی کردند. به دلیل اینکه بعد از مرگ عرفات، فتح تضعیف شد، حماس برنده انتخابات سال 2006 شد. حماس سازمان کثیفی است، اما به شکل دموکراتیک برنده انتخابات شده است و تنها طرف بازی است. با

بایکوت کردن حماس، که این شامل دولت ما هم می شود، مرتکب اشتباهی غیر قابل جبران می شویم که عاقبت آن گریبان گیر همه خواهد بود.

وزیر امور خارجه بزرگ اسرائیل، ابا ابان که من با او در کمپین صلح شرکت کردم، می گوید: "با گفتگو با دشمن است که صلح بدست می آید".

با وجود اینکه تعداد زیادی از فلسطینی ها توسط اسرائیلی ها در غزه کشته شدند، اما نمی توانند این مشکل را از راه نظامی حل کنند. هر زمان و هر کجا که جنگ تمام شود، هنوز یک ونیم میلیون فلسطینی در غزه و دو ونیم میلیون در کرانه باختری وجود دارند. اسرائیلی ها با ایجاد صدها ایست بازرسی جاده ای ساکن کردن غیر قانونی یهودیان و ساختمان سازی با آنها بدرفتاری می کنند و آزارشان می دهند. زمانی که چندان هم دور نیست فرا می رسد که تعدادشان از یهودیان اسرائیل بیشتر می شود. زمان آن رسیده است که دولت انگلستان به دولت اسرائیل بفهماند روش ها و سیاست هایشان غیر قابل قبول است و ممنوعیت کامل اسلحه را در مورد اسرائیل اعمال کند. آن زمان است که صلح فرا می رسد، اما این بار صلح واقعی است و این بار آن صلحی نیست که بر پایه فتوحات اسرائیل بدست آمده باشد بلکه صلحی است که بدست آوردنش برای آنها محال است. اسرائیلی ها جنایتکار جنگی نیستند، آنها فقط احمق اند.

منبع: ورلد پرس دیلی 17 ژانویه

http://www.roozonline.com/archives/2009/01/post_11111.php